

λοιδοριῶν, δρσίλουσιν αὐτῇ εὐχαριστίας μᾶλλον οἱ φρόνιμοι ἄνθρωποι οἱ οὐδὲν πλέον ἐλπίζαντες παρ' αὐτῆς. Ὁ δὲ «*Ἀσμοδαῖος*» ἐλπίζει ὅτι, ἂν ἡ δικαία αὐτῆ εὐχὴ τοῦ ἔθνους εἰσακουσθῆ καὶ παρὰ τῶν δικαστῶν, πᾶσι πλέον ὁ ἀπὸ ἐνὸς ἤδη ἔτους συνταράσσων ἡμᾶς ἐκτροχιασμὸς καὶ ἐπανέρχεται πάλιν τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος εἰς τὸν ἑμαλὸν δρόμον τῆς συνήθους θυσίας τῶν συμφερόντων, ἰδρώτων καὶ τοῦ μέλλοντος αὐτοῦ εἰς τὰς θεμιτὰς καὶ καυσιωμένους υπερβάσεις καὶ παρανομίας τῶν κομματάρχων του, πρὸς ἐκπύρῃσιν ἢ διατήρησιν τῆς ἐξουσίας

Θ.

Ἄρ' ἔτου ὑπάρχει ἑλληνικὸν κοινοβούλιον οὐδέποτε, νομίζομεν, ἀντήχησαν ὑπὸ τῶς θόλους αὐτοῦ λόγοι μᾶλλον ἔθνοςωτήριαι τῶν τοῦ κ. Ζωχιῶ, προτείναντος νὰ δευθῆ ἀνὰ μία πρεσβεία καλοπληρωμένη εἰς ἕκαστον τῶν τριῶν κομματάρχων, ἵνα διὰ τῆς ἀπομακρύνσεως αὐτῶν ἡσυχάσῃ ὁ τόπος.

Καὶ αὐτὸς ὁ Liebig ἢ ὁ κ. Ζαβιτσᾶνος μεγάλως ἤθελον δυσκολευθῆ, ἂν ἐπεφορτίζοντο ν' ἀναλύσωσιν ἐκ τίνων στοιχείων συνίστατο ἡ προχθεσινῆ τοῦ ὑπουργείου πλειονοψηφία. Ὅπως δὲ ἦτοτε ὁ κ. Τρικούρης ἐν τῇ συγκρούσει ταύτῃ ἀνέλαθεν ἀπέναντι τοῦ κ. Κουμουνδοῦρου, κρημιζομένου εἰς τὸν ποταμὸν ὑπὸ τοῦ πρῶην συμμάχου του, τὸ πρόσωπον σωτηρίου terre-neuve.

Τὸ πέμπτον κόμμα συμπληρώσαν ἐσχάτως τὸ εἰκοστὸν πρῶτον αὐτοῦ μέλος, καθίσταται ἀπὸ τοῦδε ἐνῆλικον.

Τὸ δικαστήριον τῶν ἐν Ἀθήναις πρωτοδικῶν ὡς ἐμποροδικῶν, διελθὼν τὴν δικογραφίαν καὶ σκεφθὲν κατὰ τὸν νόμον ἀπορρίπτει τὴν ἔνστασιν κατὰ τῆς κυρίας Σοφῆραντῆ ἐπὶ ἀφωνία ὡς μὴ στηριζομένη ἐπὶ τοῦ νόμου καὶ καταδικάζει τὸ κοινὸν τῆς πρωτευούσης ν' ἀκούῃ αὐτὴν καθ' ἐσπέρας.

Ὁ Λαός, ἀφοῦ ἀπηλπίσθη νὰ μετασχηματίσῃ τὸ πολιτεύμα, μετασχηματισθεὶς ὁ ἴδιος, καταχωρίζει τακτικῶς εἰς πᾶν φύλλον νεοελληνικὴν παράφρασιν τῶν ὁρῶν τοῦ Ἱερμίου.

Οἱ τρεῖς σύμμαχοι κομματάρχαι κατόπιν τῆς τελευταίας ἐν τῇ βουλῇ ψηφοφορίας, φοβούμενοι μὴ ἐπέλθῃ σύγχυσις εἰς τὰ ποίμνιά των, ἀπεφάσισαν, ὡς ἡκούσαμεν, νὰ ἐνδύσωσιν ἕκαστος τοὺς ἑαυτοῦ δι' ἰδιαιτέρως στολῆς.

Τὸ κείμενον τοῦ ὑπογραφέντος πρωτοκόλλου δὲν ἔγεινε γνωστὸν κρινόντες ὁμῶς ἐκ τῆς συμπεριφορᾶς τοῦ κ. Δελ-

γεώργη ὑποθέττομεν ὅτι οἱ ὄροι, ἐφ' οἷς ὑπεσχέθη νὰ ὑποστηρίξῃ τὸν κ. Κουμουνδοῦρον, περιέχονται ἐν τῷ κατωτέρῳ δημῶδες ζήτησιν «*Ὅταν ἐγὼ ἐπιπέσω, σὸ νὰ περιπατήσῃς περὶ ἐμοῦ, καὶ ὅταν σὸ περιπατεῖς περὶ ἐμοῦ, ἐγὼ νὰ ἐπιπέσω*».

Πασιγνωστὸν εἶναι τὸ ρητὸν «*time is money*» καὶ ἡ ἑλληνικὴ αὐτοῦ παράφρασις «*τὰ πολλὰ λόγια εἶναι πτώχεια*». Προχθὲς, παρελθούσης πρὸ πολλοῦ τῆς ὥρας τοῦ γυύματος καὶ παρατεινομένης τῆς συζητήσεως ἐν τῇ Βουλῇ, ἑπτανήσις τις βουλευτῆς εὔρεν ὡραίαν variation τῶν ἀνωτέρω ἀνακράζας «*Τὰ πολλὰ λόγια εἶναι πείρα*».

Ὁ ἀρχιτέκτων Πυλὸς ἐβεβαίωσεν ἡμᾶς ὅτι ἐπρότεινε ὅπου δεῖ τὸ μὲν βουλευτήριον ἡμῶν νὰ μετασχηματίσῃ ἀντὶ μικρᾶς δαπάνης εἰς καλὸν θέατρον, τὸ δὲ ἡμιτελὲς θέατρον εἰς ἀξιολόγον βουλευτήριον ἀντὶ τριακοσίων χιλιάδων δραχμῶν. Ἄλλ' ἡ πρότασις ἀπῆρσεν εἰς τὸν κ. Ζαίμην, παρατηρήσαντα ὅτι, ἀφοῦ πρόκειται ἐν ἤδη βουλευτήριον νὰ μεταβληθῆ εἰς κκυργιοδικεῖον, ἡ ἄμεσος μεταβολὴ καὶ τοῦ ἄλλου εἰς θέατρον δύναται νὰ προξενήσῃ κακὴν ἐντύπωσιν.

ΘΕΟΤΟΥΜΠΗΣ.

Ἐπαρχιακὰ

Ἄργοςτόλιον 2 Δεκεμβρίου 1875.

Ἐτοῦτοι οἱ ταξιδιάρχοι μας εἶναι ἀθρόωτοι περίεργοι. Προχθὲς ἕνας ἀπὸ ἑαυτοῦς ἔλεγε πῶς ἦτανε σ' ἕναν τόπον ὅπου οἱ συγγραφεῖς πρὶν ἀρχίσουν τὸ σύγγραμμά τους, βάνονται καὶ στοχάζονται: 1^{ον} ἂν τὸ σύγγραμμά ἐκεῖνο ἦθελ' εἶναι ὠφέλιμο σ' τὴν κοινωνία; 2^{ον} ἂν ἦναι ἀρκετοὶ νὰ τὸ γράψουνε καθὼς πρέπει; 3^{ον} ἀφοῦ τὸ γράψουνε, βάνονται πάλι καὶ τὸ σπουδάζουνε, γιὰ νὰν τὸ κατασταίνουν ἀληθινὰ ἄξιο νὰ παρουσιασθῆ στὴν κοινωνία.

«Καὶ ποῦ εἶν' αὐτὸς ὁ τόπος;» τὸν ἠρώτησε κῆποιος, «εἶναι ἴσως εἰς τὴν Εὐρώπῃ;»

«Ὅχι». Λέει ἐκεῖνος,

«Εἶναι λοιπὸν εἰς τὴν Ἀσία;»

«Μήτε».

«Στὴν Ἀφρικὴ, στὴν Ἀμερικὴ, στὴν Ὀκεανία; . . .»

«Ὅχι, ὄχι, ὄχι.»

«Μὰ ποῦ λοιπὸν εἶν' αὐτὸς ὁ τόπος;»

«Εἶναι, λέει, στὸν ἀπώτατον πλανήτην τοῦ ἡλιακοῦ μας συστήματος; εἰς τὸν Προσειδῶνα!»

«Καὶ γιατί, λέν' ἐκεῖνοι, τόσο μακρὰ;»

«Ἐπειδὴ, λέει ἐκεῖνος, οἱ ἄλλοι πλανῆτες, διὰ τὴν κοντακιανότητά τους μὲ τὴ γῆ μας, συμμετέχουν κ' ἐκεῖνοι κῆπως ἀπὸ τὸ χαραχτῆρα τῶν ἐδικῶν μας ἀνθρώπων.»

Καλά του ἔξυπνητοῦρια.

Τὸ ἔθνος τὸ Ἑλληνικὸ ἐξῆπνησε! Ἐκοιμήθηκε ἐκεῖ κοντὰ τὸν ὕπνον τοῦ Ἐπιμενίδου. Μὰ τέλος πάντων ἐξῆπνησε!

Ἐξύπνησε καὶ εὗρηκε πῶς εἰς τὸν πολυχρόνιον ὕπνο του, οἱ ὑπηρετές του οἱ ὅποιοι εἶχε μείνουσε μοναχονοικοκυρῆοι σ' τὸ σπῆτι, ἐκλέφταν' τὸ σπῆτι! . . . καὶ τραβάει τὰ γέ- νεια του ἀπὸ τὸ πείσμα του! Μὰ τίς πταίει ;

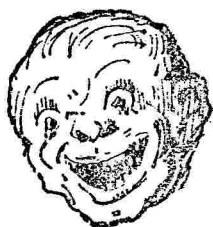
Αἶ, καλὲ νοικοκύρη! Φταίς ἐσὺ ποῦ ἐκοιμήσουσε καὶ ἄ- φηνες τὰ νοικοκυράττα στὰ χέρια τῶν δουλῶνε. Τώρα ζυ- πνάς, καὶ τοὺς πρώτους ὅπου σοῦ τυχαίνει νὰ πιᾶσῃς, τοὺς σέρνεις ἀνελετημόνητα εἰς ταῖς φυλακαῖς! Μὰ, Κύριέ μου, νὰ στοχασθῆς πῶς ἐτοῦτοι δὲν ἐκάμανε οὔτε περισσώτερο οὔτε ἁλιγώτερο ἀπὸ τὰ συνηθισμένα' ἀπὸ ἐκεῖνα ποῦ κατὰ φυσικὸν λόγον ἐγενόντανε, καὶ ποῦ ἔτσι ἔπρεπε νὰ γένον- ται σὲ σπῆτι, ὅπου ὁ νοικοκύρης γένεται κ' ἐκεῖνος συνένο- χος γιὰ τὴν πλημμελεῖ ἀνοχὴ του.

Ἔτσι ὄντας τὰ πράμματα, μὰ τὴν ἀλήθεια δὲν ἤμπο- ροῦμε παρὰ νὰ θαυμάσωμε βλέποντάς σε τώρα νὰ παρα- ξενόδεσαι τόσο σ' ἐκεῖα ποῦ βλέπεις 'σὰ νὰν τ'ἄβλεπες γιὰ πρώτη φορὰ τώρα! 'σὰν ὡς τὰ τώρα νὰ ἔλειπες εἰς τὰ ξένα, καὶ ν'ἄλλῃς τώρα, καὶ νὰ εὗρηκες ὅλα ἐκεῖνα ποῦ καμύνεσαι νὰ σοῦ κάνουν ἐντόπωσι.

Ὅχι, Ὅχι, Κύριε ἔθνος. Ἄφησε τὴν προσποιημένη πα- ραξενιάδα τούτη, ποῦ δὲ σοῦ στέκει ἐμπρὸς σὲ πράμματα ποῦ ἐγεννήθηκες μέσα σ' ἐδαῦτα, ἡλικιωθήκες μέσα σ' ἐδαῦ- τα, καὶ εἶνε τὰ ἔως τώρα φυσικά σου ἦθη καὶ ἔθιμα.

Ἄν ἦναι ἀληθινὸ πῶς τώρα πλέον τὰ ἐσυχάθηκες, καὶ θέλεις νὰν τὰ ἀλλάξῃς μὲ ἄλλα ἠθικώτερα καὶ ἀξιοπρε- πέστερα ἦθη καὶ ἔθιμα, εἶσαι ἐπαινετὸ γιὰ τούτη σου τὴ μετάνοια, ἢ ὅποια ἄμποτε νὰ ἦνε ἀληθινὴ καὶ πραγματικὴ, καὶ νὰ σοῦ βασιτάξῃ! . . . Ἀλλὰ μπόρεις νὰν τὸ κάμῃς χωρὶς νὰ ψυλόνῃς τόσο τὴ μύτη σου γιὰ νὰν τὴν βγάγῃς τάχα ἀπὸ τὴ βροῦμα τῶν ὑπουργῶνε καὶ τῶν Δεσποτάδων.

Αν. Α....

ΚΙΒΩΤΙΟΝ

Ἐν Πειραιεῖ, τὴν 25 Νοεμβρίου 1875.

Ἀξιότιμε κ. Συντάκτα τοῦ Ἀσμοδαίου,

Οὐδέποτε αἱ γυναῖκες εἰς ἕν συνερχόμεναι δὲν ὁμονο- εῦσιν, ἀλλὰ διαφωνοῦσαι διαπληκτίζονται. Οὕτω καὶ προχθὲς «Αἱ Μοῦσαι» ἐν Πειραιεῖ διαφωνήσασαι διὰ τι τοῦ συλλόγου των, (ἴσως διὰ ψύλλου πῆδημα) αὐ μόνον ἐν τῷ κατ'εσθίματι των ἐκτυπήθησαν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ κεντρικώτερον τῆς πόλεως μέρος ἐρεθισθεῖσαι

διὰ τὴν πρὶν συμβᾶσαν διαφωνίαν ἐξυλοκοποῦντο. Καλὸν λοιπὸν θὰ ἦτο ἀνδ' παντεπὸπτης καὶ ὑψηβρεμέτης Ζεὺς ἐπεμπεν εἰκάδα τινὰ δορυφόρον, ὅπως τὰς συμμαζώ- ζῳσι καὶ δέσαντες κατακλείσωσιν αὐτάς πρὸς τιμωρίαν εἰς τὸν οὐράνιον Μεδρσσε, ἵνα μὴ τοῦ λοιποῦ ἐνοχλῶσι τὴν κοινωνίαν καὶ ταράττωσι τὰς φρένας τῆς νέας γενεᾶς.

Κ.....

Ἦν θέσιν ἄλλοτε κατεῖχον ἐν τοῖς στρατοῖς οἱ μισθοφό- ροι Ἑλβετοὶ, τὴν αὐτὴν θέσιν κατέχει ἐν τῇ ἐπιστήμῃ ἐν Ἑλλάδι ὁ πρόην καθηγητῆς τοῦ συνταγματικοῦ δικαίου κ. Σαρίπολος. Δυστυχῶς ὅμως δὲν δημοιάζει τοῖς Ἑλβετοῖς εἰμὴ κατὰ τὸ μισθοῦσθαι, οὐχὶ δὲ καὶ τὴν παρομιμῶδη αὐτῶν πιστότητα.

Φ.....

ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΑ ΑΠΟΦΘΕΓΜΑΤΑ

=

Οἱ βουλευταὶ ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ ἀντιλαμβάνωνται τῶν γεγονότων.

Κατσιδόπουλος.

Ἡ ἱστορία εἶναι ὑπεράνω ὅλων τῶν βουλευτῶν.

Σ. Πετιμεζῆς.

Ἡ κατάχρησις εἶναι κατάχρησις.

Μπούμπουλης.

Τὸ ἀνατολικὸν ζήτημα εἶναι μεγάλη πυριταποθήκη. Ἡ Ἑλλάς εἶναι ὁ σπινθὴρ.

Σ. Πετιμεζῆς.

ΚΑΛΟΜΟΙΡΗΣ.

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΙΣ

Ὁ πέμψας ἡμῖν τὴν διατριβὴν περὶ τῆς ἀρχῆς τῆς Ἑλλ. Εὐαγγελι- κῆς Ἐκκλησίας παρακαλεῖται νὰ πέμψῃ ἡμῖν καὶ τὸ τέλος, ἵνα μὴ ἐ- λαιτωθῇ το ἐνδιαφέρον μοιραζόμενον εἰς δύο φύλλα.

Ὁ φοιτητῆς τῆς ἱατρικῆς ὁ βίβας εἰς τὸ Κιβώτιον πραγματεῖαν περὶ Παιθισιχ νομίζομεν ὅτι καλῶς ἤθελε πράξει κάλλιον μελετῶν τῆς ἰδιότητος τῆς οὐσίας ταύτης. Παραπέμπομεν αὐτὸν πρὸς τοῦτα εἰς τὴν εἰδικὴν μονογραφίαν τοῦ Moreau de Tours.

ΑΣΜΟΔΑΙΟΣ.

* Ὑπεύθυνος Συντάκτης ΚΟΣΜΑΣ ΦΛΑΜΙΑΤΟΣ.

ΤΥΠΟΙΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑΣ.